

hed. I dødelig Angst kastede han sig ind til Moderen og slog krampagtigt Armene om hendes Hals.

I dette Øjeblik forlod Emanuel Værelset. Han vilde ikke være Vidne til denne Mishandling, som alene Hansine skulde bære Ansaret for. Han gik ind i Dagligstuen, og da han herindefra hørte Guttens første hjerteskræende Skrig, gik han helt ind i sit eget Værelse, hvor han gav sig til at gaa frem og tilbage over Gulvet for med sine Skridt at overdøve Lydene fra Sovekammeret. Hans Sind var i det højeste Oprør. Han forstod sig ikke paa Hansine. Han følte sig som ført i et Baghold i sit eget Hjem, skammeligt forraadt af den, paa hvem han tryggest burde kunnet lide.

Efter en halv Snes Minutters Forløb hørte han Stemmer inde i Dagligstuen, og da han kom derind, stod Doktoren med Hatten i Haanden ifærd med at give Hansine sine sidste Anvisninger. Straks efter tog han Afsked.

„Jeg tror, De ser for lyst paa Deres Søns Sygdom,“ fortsatte Lægen ude i Forstuen, hvortil Emanuel i fuldkommen Tavshed havde fulgt ham. „Jeg vilde ikke udtale mig nærmere derom, mens Deres Hustru var tilstede . . . men jeg anser det for min Pligt ikke at skjule for Dem, at hans Tilstand ikke er uden Betænkelighed. Han lider af en gammel, forhærdet og — som det synes — ret ondartet Betændelse, der desværre har faaet Lov at gribe om sig og efterhaanden har bredt sig indad over hele det indre Øre. Hvorledes det altsammen vil forløbe, er det for Øjeblikket naturligvis umuligt for mig at sige; men efter den Vending, Sygdommen paa det sidste synes at have taget, maa vi være forberedt paa en nær forestaaende Krisis. Foreløbig har jeg søgt at skaffe Udfloddet frit Løb ved at gennembore Trommehinden, ligesom jeg har tilraadet Eddikeomslag paa Fødderne eller Is paa Hovedet . . . mere tør jeg ikke gøre idag. Det gælder foreløbigt om at skaffe Barnet den størst mulige Ro. indtil vi nærmere ser, hvad Retning Betændelsen har taget. Skulde der imidlertid vise sig blot allermindste Tegn til Stivhed af Kroppen under Søvn — for ikke at tale om virkelige Krampeanfald — maa De øjeblikkelig lade mig hente. Det er denne Kalamitet